

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ШЕФИ ПОЛІЦІЇ А РОБІТНИЧІ ДІТИ.

Пригадуємо, що ми мали помітне поняття про завдання канадської поліції взагалі, а індустріальної її частини зокрема. Ми були завжди тої загальної думки, що поліція взагалі має ствердити "ладу й порядку". Ми знали теж, що її політичне і індустріальне частини зв'язані майже завжди для переслідування робітничого руху, а головню робітничих радикальних організацій. Але ніколи ми не підозрювали, що поліція, особливо ж індустріальна, має також зазначитися вихованням робітничих дітей, пропагуванням християнства, патріотизму і т. п.

Але переконала нас в цьому тільки те, що на днях закінчена у Вінніпегу двадцять перша річна конференція Товариства Подіючих Шефів Канади. Власне на цій конференції це питання обговорювало широко і ради добра та спасіння робітничих дітей поліційні шефи вирішили... знищити комуністичну пропаганду.

Як не дивно, але так воно й було, що почали з робітничих дітей, а скінчили на комуністичній пропаганді. Розуміється, що напад на комуністів, це й була власна ціль, а діти послужили тут за фальшивий претекст.

Справу цю підняв не хто інший, як шеф поліції ославленої БЕСКО, капітан Д. А. Нобл з Нової Скошії. Це шеф індустріальної поліції БЕСКО, тобто такої поліції, що її намагає собі ця корпорация для своїх послуг, так як Сіпіар намагає для себе, а інші капіталістичні компанії для себе.

Оцей то шеф поліції БЕСКО прочитав на вище згаданій конференції поліційних шефів доклад "Про індустріальну поліцію і деякі її проблеми". В цьому докладі він сказав, що "найбільша трудність, проти якої індустріальна поліція компанії (БЕСКО) мусіла боротися, була Комуністична Партия".

Але тут він загикнувся і не договорив, що ця трудність полягає в тому, що комуністи не допускають до розвитку єдності і зломання страйку майнерів в Новій Скошії, які вже від безрадянської боротьби проти корпораций (БЕСКО), в якій він служив. Не сказав, що комуністи стали йому на перешкоді у виконанні наказів БЕСКО і здобуттю заслуг та ласки у нього. Він авернув в іншу сторону і став нарікати не на діючу "трудність", а на дурні вигадки про те, що буди-то Комуністична Партия займається головню навчанням робітничих дітей в "недільних школах", "богохульствах, анархії, любови до революції", а також "висміювання християнства та патріотизму".

Над цим докладом розвинулася дискусія і згромаджені поліційні шефи обмірковували та пропонували всілякі способи для припинення навчання комуністів і посядання "червоної" літератури. Підносилися думки, щоб цю справу передати федеральному правительству з пропозицією, щоб воно ухвалило відповідні закони для знищення "червоної пропаганди". Врешті передано її в руки ексекютивної організації поліційних шефів.

Від шефів поліції ми зовсім не ждемо співчуття для комуністичного руху, але все таки поради було б, щоб вони перше ознайомилися з тим, чого вчать комуністи, а потім вже судити їхню пауду на своїх зборищах. Що-ж до навчання робітничих дітей, то поліційним шефам нема чого в цю справу втручатися, бо ця справа вимагає зовсім інших кваліфікацій чим ті, що їх мають шефи поліції, а до того робітничі діти не злочинці, щоб ними вони опікувалися.

Що-ж до навчання "анархії" та інших диковин, про які балакав сауга БЕСКО, капітан Нобл, то ледви чи хто може поширювати більшу анархію повня та думок, як це він сам зробив у своєму докладі, коли говорив про свої труднощі у відношенню до Комуністичної Партії. Не дивно, що він не може знайти границь своїм обсяжкам та думкам, що поліція має спонирати службу і шкільних інспекторів (розуміється, тільки для робітничих дітей), і вчителів, і вчителів-хрестоносців, що мають оборонити християнство від неистотних атаків, і заштити патріотизму і т. д. і т. п. Ми розуміємо "трудне становище" шефа поліції БЕСКО серед завзятіх майнерів, що не дають себе ніяк повернути в цілковите рабство і провадять боротьбу за свої людські права, але зовсім йому не співчуваємо.

За його ж доклад на конференції шефів поліції комуністи повинні бути навіть вдячні, бо він виявив, що комуністи не-абияк заляли в печки БЕСКО. Значить, їм і належить кредит за це, що майнери держаться солідарно і не піддаються, що БЕСКО не може зломити страйку і розбити майнерську організацію. Робітники з цього вчать оцінювати комуністів.

При цій нагоді і Лейбор-Фейкери показали своє обличчя. Вінніпегський орган Независимой Партії Праці "Віклі Ньюс" (з 5. червня), редагований "робітничим" екс-мейором Вінніпегу Дж. С. Фармером, робить з приводу вище згаданого конвенції шефів поліції таку кокетливу замітку:

"Тепер, хлопці, укажіть" бо в нас є шефи поліції з цілої Канади, тож кожен-би ви хотіли збачити, який небуль з них може нас зловити. — Однак, вони є добрі люди (good fellows), а так само є й наші хлопці".

Це, після виступу шефів проти комуністів, зовсім було до речі. Лейбор-Фейкери подають шефам поліції руку і всі вони собі "гуд феловс". Одні комуністи "вразий народ".

А робітники це розжукать і скажуть: так, комуністи наші вірні товариші і оборонці, коли проти них виступають всі прислужники капіталу.

В Лейпцигу, в Італії, напали 24. травня п. р. фашистські жовнири на заступника консуля Злучених Держав Франкліна Кросбі Говена, що зараз сповняє там обовязки консуля, тай добирав здоров'я і оставив несприятного на місці побиття. Били за те, що не салютував їм, бо це було фашистське свято. Говен боронився тим, що він американський консуля, але фашистські бандити не звалили на те. Хоч Говен і не салютував та медицина, що її одобрив правительтво американського капіталу для італійських працуючих мас, то все таки протестувати не повинен, бо вигнали ж Злуч. Держави бандитський режим Муссоліні.

ЗА ЄДНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РУХУ.

Після конференції радянсько-англійських професійних спілків, в Англії почався великий рух за міжнародною єдністю всіх робітничих професійних організацій, за здукою Червоного і Амстердамського Інтернаціоналізмів.

Серед англійських трейд-юніїв створилося велике ліве крило меншости, яке веде діяльну роботу. Робота перше асего провадиться за тісню здуку між собою самих англійських трейд-юніїв, тоб-то, робота ведеться в національному масштабі. Ця робота уявляється великим успіхом.

Вся ліва трейд-юнійна і комуністична преса йде солідарним фронтом та закликає англійське робітництво підтримати сильну конференцію трейд-юніїв головних індустрії Англії, яка тепер відбувається в Лондоні. Є це конференція трейд-юніїв залізничників, транспортників і гірників. Дуже цілої конференції і їдеї здуки є секретар юнії гірників А. Дж. Кук.

За єдністю трейд-юнійного руху заявила вже робітництво таких великих індустріальних центрів, як Бірмінгем, Ліверпул і Олтом. В центрі цього руху стоїть газета "Сондей Воркер", в редакції якої недавно відбулася нарада провідників лівого крила. Ця нарада надають великого політичного значіння в історії англійського робітничого руху, уважають її першим кроком об'єднання всіх активних елементів Партії Праці проти капіталу і угодовства. Народа видала відозву до англійського робітництва, в якій закликає злучитися довокла газети "Сондей Воркер".

Угдовські лідери з Партії Праці дали свою політичну обду, а навіть старіючих перекинути її по цей бік океану, вислаючи на конвенцію Американської Федерації Праці своїх лідерів.

Тільки-ж дієсні провідники робітничого руху також не дрімають і вислають на ту-ж конвенцію А. А. Порселла, голову делегачії британських трейд-юніїв, яка недавно відвідала Радянський Союз.

Дуже багато неприязностей нарабила ця трейд-юнійна делегачія урядові Балдвіна. Сьогодні до Радянського Союзу, вона мала наказ від генеральної ради англійських робітників.

І на цей шлях боротьби англійське робітництво починає ставати.

Робітнич.

ПОЧАТОК НОВОЇ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНІЇ НА ЗАХОДІ КАНАДИ.

Пі розбиттю Юнайтед Майн Воркерс оф Америка на Кроус Нест Пес, кожна місцевість почала організувати свою власну юнію. І так встали окремі організації в кожній місцевості.

Свідомі робітничі відразу почали перекинувати прочих робітників, що такі місцеві організації не мають ніякої сили і мусять злучитися в одну юнію, коли хотять ставити якийсь опір власникам копалень. Такі старання робилося до 1. червня.

На 1. червня відбулася конвенція в шій сприві, в якій взяли участь делегати з Мішел, Корбін, Колемен, Блейрфор, Бельво і Гиллкрест. Всі делегати заявили, що мають припоручення від своїх організацій, щоб організувати одну юнію, однак не вертається до Ю.М.В.А.

По довгих нарадах рішено, щоб організувати одну юнію під ім. Майн Воркерс Юніон оф Канада. Вибрано тимчасовий заряд і припоручено йому, що в кожній випадку, як тільки котра місцевість відірветься від Ю.М.В.А., він має старатися злучити її з новозаснованою юнією, тоб-то Майн Воркерс Юніон оф Канада.

Вироблено конституцію, в котрій не надається так багато власті президентові юнії, як мав її президент в Ю.М.В.А. Вирішено також відбутися в

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

Кажуть капіталісти Злучених Держав до французьких капіталістів. Перепрощаю, каже уряд Злучених Держав до уряду Франції:

Союз — союзом, аліянті — аліянтами, братерство — братерством, але довг нам запла-ти... Той довг назв'язати, що колиб Пуанкаре погнчив в Моргана на ведення війни.

Уряд Франції і всі "чесні" маркізи обурилися. Це-ж просто свинство, а не аліянство — кажуть ліві круги Франції, з яких походять Пен-леве та Еріо.

Газети "Ер Нувеель" і "Жур-наль", що відбивають думку цих лівих кругів, пригадують урядові Злуч. Держав, що

"Французький народ під час світової війни втратив 30 відсотків свого національного багатства, а Злучені Держави збільшили своє багатство (на ці-же війни) на 72 відсотки".

І такти ти нам плати довги — кажуть Злучені Держави до Франції.

Далі французька преса обвинувачує Злуч. Держави в тому, що вони працюють на користь Німеччини. А працюють на користь Німеччини тим, що хочуть забрати собі ті гроші (довги), які Франція здерла з Німеччини і за які вона хоче збритися знову проти Німеччини.

Газета "Ліберте" особливо гостро нападає на сенатора Бора, бо, мовляв, він є головним ініціатором цього натиску. Во-на каже, що дієсне імя сенатора не Бора, але "Шерлок". Далі "Ліберте" побовється, що Франція постигне долю Німеччини, бо Злучені Держави хочуть запровадити над Францією свою фінансову контролю (план Доса) і колонізувати її своїм капіталом.

Журнал "Де-Деба" просить, щоб Злучені Держави дали Франції, принаймні, довгочасний мораторіум.

Не краще пішло французька преса й про Англію, яка перешла вже на золоту валюту. Цід казє війни Англія в бага-

ми, ширі України — не хочемо!

Сидів редактор і сопів носом, а перед його очима, як чортинки, скакали: конкордат, целібат, апробат, монарх, демократ, автократ, гетьман, президент, прем'єр...

Пробував ще смакати до кулі прем'єра, президента і монарха... Думав, що вийде гетьман, а вийшов голова Раднаркому.

Взяв після цього редактор оте кляте питання "монархія й демократія", запис назад в Європу, поставив його там "на порядку денним" і сказав:

— Стій тут каменем і не сущи мені головою... Вона вискається вже й без тебе.

І буде це питання стояти в Європі "на порядку денним" доти, доки "Кан. Українець" не найде собі редактора з мокрою головою.

Куркулєнко.

ПІСЛЯ ПРОЦЕСУ УКР. ПОСЛІВ.

Засуджений польським судом до тюремного ув'язнення український посол Васильчук одержав листа від французького прем'єра Пенлеве, в якому прем'єр заявляє, що "його положення перешкодає йому втручатися в процес українських послів".

Пенлеве прохав прийняти висловлення його глибокого співчуття. Засуджені до тюремного ув'язнення три українські послі одержали також пригизальні листи від багатьох інших владних державних та громадських діячів Західної Європи.

Ліберальний посол англійського парламенту Кенворті у своєму листі повідомляє, що він дуже пізно одержав запрошення прибути на процес послів у Рівному, і тому він не міг прибути туди. Кенворті наприкінці обіцяє виступити в англійському парламенті про становище Українців у Польщі.

Одержано також листи з висловленням співчуття від Лойд Джорджа, Гендерсона, Клайнеса та ін.

Таким питанням закінчується стаття.

І справді нема з чого радити французькій буржуазії.

Злучені Держави кажуть — плати! Англія каже, що владна сорочка бина до тіла. Радянський Союз годиться з Японією. В Німеччині Гінденбург.

А тут ще й з Ріфами клопоти... Франк котиться в долину. А орган французьких промисловців "Usine" каже — нехай собі котиться. Доки ми котиться, доти ми дешево виробляємо свої продукти на зовнішній ринок. А як франк перестане котитися, то покотиться наша продукція.

А Кайо рішив друкувати більше паперових франків...

А Пенлеве їде в Марково воявати Ріфів.

Газетяр.

ПРАЦЮЮЧЕ НАСЕЛЕННЯ ТІКАЄ З ПОЛЬЩІ.

За офіційними відомостями польського еміграційного бюро, з Польщі протягом останніх 3 років виїхало 340,000 безробітних.

В першій половині 1925 року в звязку з голодом в українських і білоруських селах, а також з кризою в текстильній і металургійній промисловості, кількість емігрантів і безробітних збільшилася на 200,000 осіб. Вже протягом перших 4 місяців цього року з Польщі виїхало 150,000 безробітних селян і робітників.

Українські газети, обговорюючи ці цифри, зауважують, що польський уряд з почуваюю байдужістю ставиться до становища українського селянства, яке з кожним днем все збільшує кадри безробітних. Українське село економічно погрозлене. Потрібно великих коштів і багато років для того, щоб українське село відновило свої виробничі сили й свій буття, який в пені зруйнував своєю фінансовою й адміністративною політикою кабінет Грабського.

Газети закликають українських послів союму опублікувати перед громадською думкою всього світу ряд іскравих матеріялів, що змальовують страхотність українського села, погрозленого в наслідок політики польського уряду.

РЕДАКТОР, МОНАРХІЯ І ДЕМОКРАТІЯ.

(Малій фейкстон.)

Почав редактор "Кан. Українця" розбирати справу "Монархія й демократія".

Як почав її розбирати, як почав... як почав... почав... чав... ав...

Точнісенько, як в комедії "Товариство Пшик".

І тільки почав... розбирати, що ліше... монархія чи демократія, а на голову посипался: конкордат, целібат, апробат, гетьманат, апостольська столиця, протеста до Риму, книжники й фарисеї, совітський рай...

І заплутався. Почав писати "До питання про конкордат" і замість написати "Українці невдоволені конкордатою", написав — "Польські невдоволені..."

Потім почав розбирати що апробував конкордат: — Апробував конкордат... конкордував апробат...

Плюнув редактор, розтер ного і взявся до політики. І відкрив таки зразу, що

"В теперішніх часах в Європі питання монархії й демократії стоїть на порядку денним".

— Ну, і якого воно чорта там стоїть? Як би воно ходило, то леще його було-б розбирати. А то воно стоїть... Хоч би тобі рушало...

— Ага вже знаю чому воно стоїть. Тому, що

"Колісь монархія була добра, бо люди були менше просвічені, а тепер не час на монархію; люди самі потраплять собою правити".

— Коли тепер не час людям на монархію, то нам, Українцям, саме час... Іменно час, бо у нас все не так, як у людей.

*) Всі підкреслені слова зазначені в "Кан. Українці" ч. 22 з редакційної статті п. н. "Монархія й демократія".

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету THE WORKER. Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Передплата на рік виводить \$2.00, на півріччя \$1.00. Зашліть передплату такі ш нині! Адреса: THE WORKER, Room 301, Tyrrell Bldg., 95 King St. East, Toronto, Ont.